

สวัสดีปีใหม่ 2557

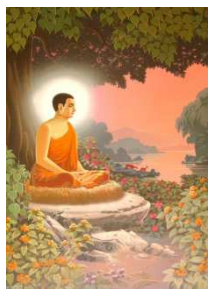
พอปีเก่าผ่านไป ปีใหม่อย่างเข้ามาแต่ละครั้ง คนที่รักเคารพและนับถือกัน นิยมส่งคำอวยพรในรูปแบบต่างๆ ให้แก่กันและกัน รูปแบบของคำอวยพรที่ใส่ลงในบัตรอวยพร ล้วนเป็นถ้อยคำที่ทำให้กำลังใจแก่ผู้รับ ถ้อยคำที่ส่งไปว่า ขอให้มีความสุข ขอให้มีความสำเร็จ ขอให้อยู่เย็นเป็นสุข จะฟังสักเท่าไรก็ไม่เคยเบื่อ เพราะฟังแล้วมีกำลังใจ มีความหวังและมีความสุขในทันที แม้จะเพียงชั่วขณะเวลาสั้นๆ หรือยาวนานก็ตาม ขอให้ เป็นเวลาที่มีความสุขเถิด ล้วนเป็นเรื่องที่ดีมีคุณค่าด้วยกันทั้งนั้น

แม้ตามปกติเวลาที่เราพบกันจะทักทายว่า สวัสดี อยู่เป็นประจำ แต่พอถึงวันปีใหม่ เราจะทักทายกันเป็นพิเศษว่า สวัสดีปีใหม่

คำว่า สวัสดี หมายถึง ความดี ความงาม ความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้าในชีวิต หน้าที่ การงาน และครอบครัว

เมื่อกล่าวว่ สวัสดีปีใหม่ จึงหมายความว่า ขอความสุข ความเจริญ ความรุ่งเรือง ความราบรื่น สดชื่น เบิกบาน ความคล่องแคล่วในการทำมาหากินจงมีตลอดปีใหม่ที่กำลังจะก้าวเข้ามา

ในทางพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าสอนว่า ความสวัสดีจะเกิดขึ้นได้ด้วยการปฏิบัติธรรม และพระองค์ได้ทรงแสดงธรรมเครื่องถึงซึ่งความสวัสดีไว้หลายที่หลายแห่ง แต่พอสรุปได้ดังนี้

1. ความสวัสดิ์ จะบังเกิดมีแก่ ผู้ที่ประพฤติสัปปริสธรรม อันได้แก่กรรมะสำหรับคนดี ประกอบด้วย รู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้บุคคล รู้ชุมชนหรือสังคม ผู้ที่รู้จักสิ่งเหล่านี้อย่างดี แล้วปฏิบัติตนให้เหมาะสมทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่นและสังคม ย่อมมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต หน้าที่และการงานที่จะต้องเกี่ยวข้องประสานกับผู้อื่นในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป
2. ความสวัสดิ์ จะบังเกิดมีแก่คนที่เป็นพหูสูต คือ ผู้ที่ได้ยิน ได้ฟังเรื่องราว ข้อมูล และความรู้ต่างๆ มากมาย มีความรู้รอบตัวและรอบด้านทั้งในด้านชีวิต เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศีลธรรม ศาสนาและวัฒนธรรม แล้วเลือกสรรค่นำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตอย่างเหมาะสม เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น
3. ความสวัสดิ์จะบังเกิดมีแก่ผู้มีปัญญา คือ ความรอบรู้ ในเรื่องที่จะหาปัจจัยมาบำรุงชีวิตให้มีสุขภาพดี รอดพ้นจากการเบียดเบียนของโรคภัยไข้เจ็บ มีความรอบรู้ในธรรมะเพียงพอที่จะนำมารักษาจิตให้รอดพ้นจากการครอบงำโดยอำนาจฝ่ายต่ำของกิเลส มีความรุ่งเรืองตามทำนองคลองธรรม ตามสมควรแก่ธรรมที่ได้ปฏิบัตินั้นๆ ปัญญาจะเกิดขึ้นได้ต้องผ่านกระบวนการสามประการ คือ การฟัง การอ่าน การคิด พินิจ ตรึกตรองและการลงมือ นำเอาสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง ได้ตรึกตรอง แล้วมาปฏิบัติ จนเกิดความชำนาญแคล่วคล่องว่องไวทั้งในเรื่องกายและเรื่องจิตอย่างสมดุล
4. ความสวัสดิ์จะบังเกิดมีแก่ ผู้ที่มีความพากเพียรอย่างสม่ำเสมอในกิจการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเล่าเรียน การทำงานและการปฏิบัติธรรม ต้องอาศัยความพากเพียรเครื่องเผากิเลสให้อ่อนกำลังลง ความเพียรมากจะทำให้กำลังของกิเลส

อ่อนกำลังลง เมื่อมีความเพียรมากถึงที่สุดที่เรียกว่า ตบะ ก็จะเผากิเลสให้หมดไป
ไม่เหลือ ดังที่พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์เป็นต้นแบบแห่งการใช้ความเพียร
เครื่องเผากิเลสจนไม่เหลือแล้ว จึงมีแต่ความสะอาด สว่างและสงบพบแต่ความ
สวัสดิ์เป็นนิรันดร์

5. ความสวัสดิ์จะบังเกิดมีแก่ ผู้สำรวมอินทรีย์ คือ สำรวมตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ
ในเวลาที ตามเห็นรูป หูฟังเสียง จมูกดมกลิ่น ลิ้นลิ้มรส กายถูกต้องสัมผัส ใจรับ
ธรรมารมณ์ การสำรวมคือ การใช้สติคอยรักษาใจมิให้หวั่นไหว มิให้เศร้าหมอง มิ
ให้ประมาทมัวเมา เมื่อกระทบแต่ละครั้ง เพื่อรักษาความปกติของจิตไว้อันนำไปสู่
การพัฒนาจิตให้มีความ มั่นคง บริสุทธิ์ อ่อนโยน มีความพร้อมที่จะทำงานเพื่อ
ตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ความสวัสดิ์จักบังเกิดมีแก่ผู้มีสติ คือ ความใคร่ครวญก่อนทำ ก่อนพูดและก่อนคิด
เพื่อให้การทำ การพูดและการคิดนั้น เป็นไปอย่างถูกต้อง ดีงาม สะดวก ราบรื่น มี
ความเจริญรุ่งเรือง ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า สติ มโต สทา ภาทัง ผู้มีสติ เป็นผู้
เจริญทุกเมื่อ พระพุทธเจ้าตรัสสรรเสริญผู้มีสติว่าเป็นผู้เจริญ แต่มิได้ตรัสว่า ผู้มี
ทรัพย์สินมากเป็นผู้เจริญ เพราะผู้มีทรัพย์สินมากมาย แต่ขาดสติ ย่อมใช้ทรัพย์สินที่
มากมายเหล่านั้นเพื่อความเสื่อมของตนและสังคมส่วนรวมได้ แต่ผู้มีสติ มีความยัง
คิดดีๆ ไม่ว่าจะยากจนหรือมั่งมี ย่อมไม่กระทำความผิด ไม่เบียดเบียนตนเองและ
ผู้อื่นให้เดือดร้อนแน่นอน พระพุทธเจ้าจึงสรรเสริญคนมีสติว่า เป็นผู้เจริญที่ไม่
มีวันเสื่อมได้เลย

7. ความสวัสดิ ย่อมบังเกิดมีแก่คนที่ปล่อยวางได้ มนุษย์เกิดมามี ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจเท่าเทียมกัน มีความสามารถในการรับรู้ ทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย และ ใจ เท่าๆ กัน แต่มนุษย์ทุกคน มีความสุขและความทุกข์ไม่เท่ากัน สิ่งสำคัญที่เป็น คำนีชีว่า ว่า ใครจะมีความสุขหรือความทุกข์ มีความหนักใจหรือเบาใจมากน้อย กว่ากันอยู่ที่ว่า เมื่อตาเห็นรูป หูฟังเสียง จมูกดมกลิ่น ลิ้นลิ้มรส กายถูกต้องสัมผัส จิตรับธรรมารมณ์แล้ว ยึดมั่นหรือปล่อยวางได้มากกว่ากัน ถ้ายึดมั่นมากก็ทุกข์ มากหนักมาก ถ้าปล่อยวางได้มาก ก็จะเบากายเบาใจมากและความทุกข์ลดน้อยลง ตามขณะจิตที่ได้ปล่อยวางนั้น เพราะความยึดมั่นนั้นหนัก การปล่อยวางนั้นเบา พระพุทธเจ้าจึงทรงสอนว่า สิ่งทั้งปวงไม่ควรยึดมั่น ความไม่ยึดมั่นหรือความ ปล่อยวางนี้จะนำความสุข คือ ความโล่ง โปร่งเบา มาสู่ชีวิต ไม่ว่าจะปีใหม่ หรือในวันเวลาใดๆ ก็ตาม ความจริงข้อนี้ก็จะจริงอยู่ตลอดเวลา

การส่งคำอวยพรให้แก่กันในวันปีใหม่ก็เป็นเรื่องดีที่น่ากระทำเพื่อเป็นกำลังใจให้ แก่กันและกัน แต่ถ้าจะทำใจให้มีกำลังใจและนำชีวิตสู่ความสุขอย่างยั่งยืน พึ่งตนเอง ได้ ก็ต้องนำธรรมะดังกล่าวนี้มาปฏิบัติ แล้วจะพบกับความสุขอย่างยั่งยืนแท้จริง

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ขออวยพรให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน จงมีความรักธรรม ใคร่ธรรม พากเพียรในการปฏิบัติธรรมอันจะนำมาซึ่งความสุขตามสมควรแก่ธรรม ด้วยอำนาจแห่ง ธรรมที่ท่านได้ปฏิบัติอย่างดีแล้ว จงเป็นพลวปัจจัยให้พบกับอายุ วรรณะ สุขะ พละ ทุก ขณะแห่งชีวิตเทอญ

วัดพุทธปัญญา เมืองโพโมน่า มลรัฐแคลิฟอร์เนีย

วันที่ 26 ธันวาคม 2556

เวลา 10.30 น.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ
เจ้าอาวาสวัดพุทธปัญญาและวัดลอยฟ้า

www.buddhapanya.org & www.skytemple.org